

[Kalmøse]

endnu strammere, men deroverfor vil jeg gerne påpege, at dette her jo kun rammer de allerbedste felter. Når det drejer sig om de marginalfelter, som hr. Ivar Hansen var inde på, bliver der jo slet ikke tale om at betale kulbrinteskate, og derfor er det altså kun de virkelig gode felter, dette her virker på.

Vi har tilsluttet os det afsnit i betænkningen, som siger, at det kan være rimeligt at nedsætte produktionsafgiften eller royalty'en for marginale felter for at sikre, at de bliver udnyttet fuldt ud, og vi mener, det er en langt mere effektiv metode til at sikre, at alle felter bliver udnyttet, end at have en lav kulbrinteskatteprocent.

Under den behandling, vi har haft af forslaget i skatteudvalget, har der været talt meget om dobbeltbeskatningsaftalerne, og vi mener også, de er blevet brugt til at lægge pres på regeringen med, sådan at når vi ikke kan få regeringens tilslutning til at stramme lovforslaget, er det af hensyn til, at der kan blive besværligheder med at få gennemført dobbeltbeskatningsaftaler, først og fremmest med USA. Vi mener ikke, det problem er så stort, som det er blevet fremhævet i diskussionen, og det hænger sammen med, at det er op til de enkelte selskaber, som arbejder i Nordsøen, om de vil arbejde som et datterselskab eller gennem en filial. Dobbeltbeskatningen træder først og fremmest i kraft, når det drejer sig om en filial, hvorimod der, hvis det er et datterselskab, ikke bliver dobbeltbeskattet af overskuddet, medmindre man tager det hjem direkte til hjemlandet. Hvis man derimod investerer det i Danmark og får nye fortjenester dér, sker der ingen dobbeltbeskatning.

Ministeren har stillet en række ændringsforslag, som vi alle sammen kan tilslutte os bortset fra et enkelt, nemlig ændringsforslag nr. 51. Vi mener, at lovforslaget bør have virkning fra den 1. januar 1982, og det står der også i lovforslaget, men så har ministeren foreslået, at der skal ske en reduktion af skatten, således at det reelt først får virkning fra den 20. januar 1982, nemlig fremsættelsesdatoen. Vi mener, det er urimeligt, og at loven bør virke fra den 1. januar, fordi de nuværende koncessionshavere hele tiden har vidst både fra betænkningssagens ved undergrundsløven i juni 1981 og fra de skitser, der er blevet fremlagt i november 1981, hvorledes denne lov ville komme til at se ud,

hvilke principper der ville være i den. Derfor er der ingen grund til ikke at lade den virke fra den 1. januar 1982.

Vi stemmer imod de øvrige ændringsforslag, der er stillet af de borgerlige partier, og det hænger i høj grad sammen med, at de i vidt omfang går ud på, at man vil fjerne princippet om ring-fence og princippet om felt for felt-beskatningen, og det mener vi er to meget grundlæggende principper, hvis denne beskatning af olie- og gasindkomsterne overhovedet skal virke.

Glistrup (FP):

Hr. Arne Christiansen er nok det mest udprægede eksempel i folketinget på de udvalgsformænd, der frygter, at udvalgsarbejdet omdannes til studiekredsarbejde. Lykkeligvis har vi da i skatteudvalget i denne sag haft en formand, som har ledet arbejdet på en sådan måde, at det har haft karakter af rent studiekredsvirke, og det, vi nu skal aflægge beretning om, er, hvad vi så har fået ud af den studiekreds. Når jeg nu sammenfatter betragtningen i, at vi faktisk alle har famlet i blinde, hvad enten det er repræsentanter for det ene eller det andet parti, ministre, politikere, embedsmænd, eller hvem der har været tale om, så ved jeg godt, hvad der er den fristende, billige returnering at komme med, nemlig: nå ja, det er nok de fremskridtsfolk, der ikke har forstået et lod af det! Men jeg tillader mig alligevel at give den almindelige karakteristik af det, at vi, der har siddet og deltaget i den fredagsstudiekreds ned igennem de forløbne uger, faktisk ikke har haft fast grund under fødderne til at bedømme virkningen af det, som vi nu nærmer os vedtagelsen af. Der er dog nogle, der har haft en større indsigt end studiekredsdeltagerne, det er ganske åbenbart, f. eks. de forskellige olieselskaber, som vi jo har fået et væld af henvendelser fra; men det er nok også meget tvivlsomt, hvor meget man tør bygge på, hvad de er kommet med, for man har fået et levende indtryk af, at den afgørende drivkraft for dem i hvert fald ikke har været at fortælle udvalget sandheden, hele sandheden og intet andet end sandheden. Det har – og det skal da heller ikke bebrejdes disse selskaber – udelukkende været deres hensigt at se at slippe så billigt som muligt i skat.

Derfor kan man til en vis grad sige, at det ud fra en almindelig alen er noget uforsig-